

sandelig ud fra, at der på et eller andet tidspunkt kommer en afslutning.

Spørgsmålet om FN's rolle i forbindelse med administrationen af Irak i en overgangsfase før dannelse af en ny irakisk regering efter fjendtlighedernes afslutning og i genopbygningsindsatsen i Irak er en sag, som afgøres af FN's Sikkerhedsråd, altså FN's rolle afgøres af FN's Sikkerhedsråd.

Her vil jeg gerne citere, hvad bl.a. de to hovedaktører i koalitionen, USA og Storbritannien, udtalte om FN's rolle i denne forbindelse efter deres topmøde på Acorene den 16. marts: Vi agter at arbejde i et tæt partnerskab med internationale institutioner, herunder FN, vore allierede og partnere og bilaterale donorer. Hvis konflikten kommer, agter vi hurtigst muligt at søge vedtagelse af en ny sikkerhedsresolution, som bekræfter Iraks territoriale integritet, sikrer hurtig levering af humanitær bistand og godkender en passende administration af Irak efter konflikten.

Kl. 16.15

Såvel USA som Storbritannien forudser en rolle for FN efter ophøret af den militære konflikt. Omfanget af FN's involvering er et spørgsmål, som stadig drøftes mellem USA og Storbritannien.

Det er almindeligt kendt, at Storbritannien som udgangspunkt ønsker en mere central rolle for FN, end USA umiddelbart i dag synes indstillet på ifølge mediernes. Danmark støtter det britiske ønske om en betydelig rolle for FN. Det har jeg så sent som i fredags understreget over for Colin Powell.

Spørgsmålet er formentlig også stadig under overvejelse inden for den amerikanske administration. Det afgørende vil være, hvad præsident Bush beslutter sig for. Igen ifølge pressen kan man få indtryk af, at der i det amerikanske udenrigsministerium i dette spørgsmål er en mere åben holdning over for FN's rolle i konflikten end i andre dele af administrationen.

Men spørgsmålet er p.t. uafklaret og vil blive drøftet, bl.a. i morgen, på mødet mellem Colin Powell og EU's og NATO's udenrigsministre.

Søren Søndergaard (EL):

Ja, det var jo en fin erklæring, som England og Frankrig udsendte fra mødet på Azorerne; det var jo også, før krigen gik i gang.

Jeg vil bare høre, om udenrigsministeren er bekendt med den tale, som Colin Powell holdt

til et udvalg i Kongressen den 26. marts, og hvad udenrigsministerens kommentar er til indholdet i den tale.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg har ikke læst talen, så jeg kan ikke kommentere den, men jeg kan sige, at jeg har talt med Colin Powell. Jeg kan ikke læse alle de taler og heller ikke nå at se alle de forelæsninger og diskussioner, der finder sted på de internationale tv-kanaler for øjeblikket. Det er ikke muligt.

Men min pointe er, at FN skal have en central rolle, at der skal skabes en irakisk administration meget hurtigt, at FN skal være med til at stabilisere denne administration, og at USA ikke har nogen interesse i at have en lang rolle i fredsprocessen, når krigen er ophørt. Det er også, hvad jeg har givet til kende over for Colin Powell, og det drøfter vi videre i morgen.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg har fuld forståelse for, at udenrigsministeren selvfølgelig ikke kan læse alle Colin Powells taler, så jeg vil læse et par afsnit op for udenrigsministeren.

Colin Powell sagde bl.a.: Vi har påtaget os en større forpligtelse for at sikre, at der er en fungerende irakisk regering, der støttes af koalitionen, og hvor tyngdepunktet ligger i koalitionen i både civil og militær forstand.

Han fortsatte: Vi påtog os ikke denne enorme byrde med vores koalitions partnere for dernæst ikke at have en signifikant dominerende kontrol over, hvordan det udvikler sig i fremtiden.

Er det ikke rimeligt klart, at det, Colin Powell her siger, ikke når han snakker med den danske udenrigsminister, ikke når han holder møde med pressen på Azorerne, men når han snakker i Huset i USA, er, at USA skal have en signifikant dominerende kontrol over, hvad der foregår?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Det kan Søren Søndergaard så ved lejlighed drøfte med Colin Powell. Det, jeg bliver spurgt om – og de her spørgetider udvikler sig jo til, at man spørger om alt muligt andet end det, man kaldes herved for at svare på – er, om jeg vil redegøre for opfattelsen i det amerikanske udenrigsministerium af rollen, og der forstår jeg, at hr. Søren Søndergaard kender svaret; så behøver han jo ikke at spørge mig.